

ලෝක අතහැර යාම විවාරය

(නැණු පහන)

01. දරුවන්ගේ සුඛ සිද්ධිය තකා ක්‍රියාකරන මවකගේ චරිතය සුප්පා දේවියගේ චරිතය ඇසුරින් හිඳසුන් සහිතව පහදන්න.

ශ්‍රී ලංකාවේ විසූ අභ්‍යන්තර නාට්‍ය ශිල්පියෙකු වූ මහාචාර්ය එදිරිවර් සරච්චන්ද්‍ර ඉරිත් විසින් කරළියට දායාද කළ ශ්‍රේෂ්ඨ කෘතියක් ලෙස සිංහබාහු නාටකය හැඳින්විය හැකිය. මෙලෙසින් සම්ප්‍රදායයෙන් දිග හැරෙන මෙම නාටකය මහාචාර්ය මුල්‍යාලයන් ඇසුරින් ප්‍රබන්ධ වූවකි. සිංහබාහු නම් තරුණයකුගේ වික්‍රමයන් හා සිංහයා සහ සුප්පා දේවියගේ චරිත වලින් හෙළිවන දාරුණික ස්තේයයෙන් බිහිවීම් වී ගලායන මෙම නාටකයෙන් සමාජයට මහඟු වටිනාකමක් එක් කෙරේ. මෙය සර්ව කාලීන නාටකයකි. සිංහබාහු නාටකයේ සුප්පා දේවිය නම් මවගේ චරිතය දරුවන්ගේ අනාගත ඉහසිද්ධිය වෙනුවෙන් සිය ජීවිතය වුවද පරිත්‍යාග කරමින් ඇප කැප වී ක්‍රියාකරන ආකාරය නාටකය තුළදී මනාව දැනගැනේ.

" මෙවන් බිත් දොඩනු කිම
බඩ පියා හැරදමා
යා හැකිද මේ ලෙහෙත්"

හැඩිදැඩි තරුණයකු වූ සිංහබාහු සිහිවිලි අතර අතරමං වූ ස්වසාපයක් ප්‍රේක්ෂකයාට දනවයි. සුප්පා දේවියද මේ අවස්ථාවේ විත්ත අසමතුලිතතාවයකින් පෙළෙයි. සුප්පා දේවිය හා දරුවන් අතර ඇතිවන උද්වේගකර සංවාදය තුළින් තම දරුවන්ගේ කුහලුන් නොතිත් ආශාවත් ඇය පසක් කර ගනී. දරුවන්ගේ යහපත උදෙසා මෙන්ම උත්තතිය උදෙසා ද දෙදරුවන් කෙරෙහි ඇති අසීමිත දරු සෙනෙහස පෙරදැඩිව ලෙස අතහැර යාමට ඇය තීරණය කරයි. "අප හැකිව බඩ පියා පිය පැලි මැඩියයි" යන ගීත බණ්ඩාගේ ඉවහලයෙන් ප්‍රේක්ෂක සිත් තුළට මේ අවස්ථාවේ ඇති කාවයක් සජීවීකාරයෙන් නිර්මාණකරුවා විසද කරයි.

" යන්ට වේ දැන්
සැමියා හැරා - වන වාසෙත් මේ පුතු සමඟා
දරුවන් දෙදෙනා - හට සෙත් ලැබෙනා"

ජීවිතය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයකින් යුතු සුප්පා දේවිය තම සැමියා අතහැර දරු දෙදෙනා සමඟ මනු වාසයට යාමට තීරණය කරයි. මෙය ඇයගේ ජීවිතයේ ගන්නා දෙවන තීරණාත්මක තීරණයයි. පළමුවැන්න නම් ඇය සිංහයා සමඟ වන වාසයට පැමිණීමයි. දෙවැන්න වනුයේ හැටිත වන වාසය හැර දමා මනුෂ්‍ය වාසයක් කරා පුනරාගමනයයි. ස්වකීය ප්‍රේමයට වඩා දරු දෙදෙනාගේ කැමැත්තට ඉඩදී දරු සෙනෙහසේ, මාතෘත්වයේ උත්තරීතර බව සරච්චන්ද්‍රයන් මනාව නිර්මාණය තුළින් ප්‍රකට කරයි. වනවාසයට හුරු පුරුදු වනවාරි වර්ත රටා ඇති සිය සැමියා සිසි දිනක මනුෂ්‍ය වාසයට නොපැමිණෙන බව සත් සුදක් සේ දන්නා සුප්පා දේවිය දරුවන් මුල් කොටගෙන තීරණ ගත්තද ඒ පිළිබඳ දහස්වර හැවෙයි. තකා වැටෙයි.

" මෑණියනි බඩ කිව බිත් අසා
සහිටුවහත් කර ගනිමි
නොපමාව යා යුතුයි මේ ලෙහෙත්
බඩ කැවුව"

නාට්‍ය පෙළ රචක සරච්චන්ද්‍රයන් විසින් සුප්පා දේවියට බොහෝ දුර දිග බලා කටයුතු කිරීමට, තීරණයකට එළඹීමට මංපෙත් විවර කර දෙයි. ප්‍රේම බන්ධන දෙකක් අතර උරෙහුර ගැටෙන සිහිවිලි ධාරා තුළ සුප්පා දේවිය සිරගත වෙයි. සිංහයා සමඟ මේ තාක් දිගු කාලයක් නිරවහල් අකලංක ප්‍රේමයකින් බැඳී සිටි සුප්පා දේවිය එක් වරම ඇදහිය නොහැක්ක තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වෙමිනි.

මෙතෙක් කල් සිය පනමෙන් තමාව රැක බලාගත් සිංහයා හැර යමිද? නැතහොත් සිය අදරැති පුත්‍රයාට සමු දෙමිද? යන දෙගිඩියාවෙන් ඇය විපිළිසර වෙයි.

දරු සෙනෙහස හා සම වූ පති තක්තිගෙන් යුතු වඳු මෙලා තුර නොව මතු වටත් පහළවන්නා වූ සියලු මව් වරුන්ගේ තතු හෙළි දරවූ කරන සුප්පා දේවියගේ වර්ත ලක්ෂණ පෙළ තුළ නිරූපිත ආකාරය සැබවින්ම සිත් ගන්නා සුළුය. මා වෙත කෝප නොවන්නැයි දයාර්ද ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කරන සුප්පාදේවිය දුක් ගින්නේ තැවී තැවී දරුවන්ගේ ශුභ සිද්ධිය උදෙසාම මේ පියවර ගන්නා බව ඉතරා ප්‍රකාශ කර සිටියි.

02. සිංහබාහුගේ චරිතයෙන් තරුණයෙකුගේ අදහස් හා ක්‍රියාකාරීත්වය මනාව පිළිබිඹු වන ආකාරය හිඳසුන් දෙමින් පහදන්න.

මෙරට බිහිවූ ශ්‍රේෂ්ඨතම නාට්‍ය ශිල්පියෙකු, සාහිත්‍යධරයෙකු වූ මහාචාර්ය එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රගේ එදා මෙදා තුර ලක්දිව නාට්‍ය කලාවේ පහත්වැඩ ලෙස හැඳින්විය හැකිය. එහිව විද්‍යාලය තුළින් කලා ශ්‍රෝවට දායාද වූ කලා ශිල්පීන් බොහෝමයකගේ මහජුරු වූයේ මෙතුමායි. මහමේ, සිංහබාහු, මහාසාර, ප්‍රෙමිභී ජායති සොකෝ ආදී වශයෙන් දෙස් විදෙස් පහළ නාට්‍ය බොහොමයක් කරළියට දායාද කළ මෙතුමාගේ අග්‍රගණ්‍යම නාට්‍ය නිර්මාණය වනුයේ “සිංහබාහු” නාටකයයි. සිංහබාහු නාට්‍යයේ ප්‍රධාන චරිතය වන සිහබා චරිතය තරුණයෙකුගේ අදහස් හා ක්‍රියාකාරීත්වය කෙසේ වන්නේ දැයි යන්න මනාවට නිරූපණය කර දක්වයි. නාට්‍ය පෙළ පුරාවට ඔහුගේ ක්‍රියාකාරීත්වයේ ස්වභාවය නාට්‍යකරුවා අපට ගම්‍යමාන කරයි.

“සීමිද මෑණියෙකි ඔබ මේ පවසන වදනා
ඇස්කන් ඇදහිය නොහේය ඇසෙක මේ ඇරුමා”

වංශදේශයේ රාජ කුමාරිකාවක වූ සුජ්ජා දේවිය සිංහබා සමඟ විවාහ වූ පසු ලද වැඩිමහල් දරුවා වූ, එකම පුත්‍රයා වූ සිහබා සොළොස් හැවිරිදි වැඩුණු තරුණයෙකි. භව යෝගිතයෙකි. මෙවන් භව යොවුන් වියේ දී ඇතිවන චිත්ත පෙරළියට හා බුද්ධි වර්ධනයට අත් තරුණයින් මෙන්ම මුහුණ දුන් අයෙකි. මේ ආකාර වූ සිංහබාහු තම තරුණයාට තම පියා වූ සිංහාගේ ශාරීරික වෙන්කම මහත් ගැටළුවක් විය. තමාට හිමි වූ පිරිපුන් මිනිස් සිරුරට සාපේක්ෂව පියා සතු වූ ශාරීරික හැඩ සුවාව ඉදුරාම වෙනස් විය. නොසංසිදෙන කුතුහලයකින් පසුව සිංහබාහු නිරන්තරව සිය සව වූ සුජ්ජා දේවියගෙන් මේ පිළිබඳව විමසා බලයි. මනුෂ්‍ය ගති සිරිත් පෙරටු කොටගත් සිහබා තම මතු උරුමයට ලොල් වී වන වාසය හැර වංශ දේශයට යාමට සිතක් ඇතිකර ගනී. යොවුන් වියේ පසුවන තරුණයන්ගේ ගවේෂණශීලී බව, විමර්ශනශීලී බව මෙන්ම වෙනස් යමක් සිරිමට ඇති කැමැත්ත සිංහබාහුගේ චරිතය තුළින්ද අපට ගම්‍යමාන කෙරේ.

“සිංහයෙක් වේ මා පියා
ජන්මයෙන් ලත් මේ ඇත්තේ
මටද හිමිවේ වංශ රාජ්‍යය
ප්‍රබල කරවර පරපුරෙන්”

තම පියාගේ ශරීර ස්වරූපය හා තමන්ගේ වෙනස්කම් දුටු සිංහබාහු මවගෙන් සියල්ල විමසා සැක සංකා දුරු කරගනී. ඉන්පසු තම මව වංශ රාජ්‍යයේ කුමරියක බවත්ඇය සත්තකව බොහෝ සැප සම්පත් ඇති බවත් දැන විස්මයට පත්වෙයි. වැඩිදුර තොරතුරු සොයා දැන ගන්නා තරුණ සිහබා අනාගත රාජ උරුමය තමන්ට හිමිවිය යුතු බව දැන සිතින් සිහින රාජ්‍යයක් ගොඩනංවා ගනියි. මෙය හුදෙක් යොවුන් වියේ පසුවන්නන්ගේ ක්‍රියාකලාපයයි. ඔහු දැඩි සිතින් සිය ආත්මාර්ථය මුදුන් පත්කර ගැනීමට කටයුතු කරන්නේ තරුණයෙකුගේ හිතුවක්කාරී බව සිහිගන්වමිනි.

“මා පිය මිහිදා කරනා විකුමන්
ඇයි මට බැර වන්නේ”

මව හා තැනණිය සිංහඩානුගේ තීරණය හා සමග එකඟ නොවන කල එය සාධාරණීකරණය කිරීමට මේ වදන් පවසයි. සිංහයා මාගේ පියතුමා නම් ඔහුගේ හැකියා දක්වමින් සියල්ලක්ම මා සතු නොවන්නේදැයි ඔහු මවගෙන් විචාරයි. මෙතෙක් කල් සුවච සීකරු දරුවකුගේ තුම්කාව තියෝපනය කළ සිහඩා මවට අභියෝග කරන්නට තරම් හැකි දැඩි වී ඇති ආකාරය මැනවින් නිරූපිතය. තාරුණ්‍යයේ ගති ස්වභාවය භාවිතකරවා නොදීත් අධ්‍යනය කර ඇති සේය. යොවුන් වියේ ඇති නොසැලකිලිමත්කම, අදුර්දර්ශී බව මෙන්ම කෙසේ හෝ අරමුණ කරා ළඟා වී ජය ලැබීමේ ආශාව යන ලක්ෂණ රැසක් සිහඩා වර්තය තුළින් ප්‍රතිනිර්

සිංහඩානුගේ නිර්භීත භාවයත්, උදාරත්වයත්, තාරුණ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වයත් පූර්වෝක්ත හිදර්ශන ඛණ්ඩ තුළින් මනාවට පසක් වේ. පවුල කෙරෙහි ඇති ලැදියාවත් ආත්මාර්ථය මුදුන් පමුණුවා ගැනීමේ ආශාවත් අතර දෝලනය වූ හැඟුම් තාරුණ්‍යයේ ජවයෙන් ජයගත් වර පුතෙකු සේ සිංහඩානුගේ වර්තය එදා මෙදාතුර ප්‍රේක්ෂක හඳෙහි නොතැසී තිබන්නට වන්නේය.

03. හාභා භාවිතයේ දී සරවිචන්ද්‍රයන් දක්වා ඇති කුසලතාව අදාළ නාට්‍ය කොටස ඇසුරින් විස්තර කරන්න.

මහාවාර්ග ඵළ්ඵර සරවිචන්ද්‍ර විද්වතාණන් ශ්‍රී ලාංකේය කලා කෙතට මා හැඟි අස්වැන්නක් දායාද කළ රසවතෙකි. ඔහු උපත ලැබුයේ 1914 ජුනි 03 වන දින දකුණු පළාතේ රත්ගම දොඩන්දුව ගමෙහිය. සරවිචන්ද්‍රයෝ ශ්‍රී ලාංකේය අභ්‍යන්තරවත් සහිත නාට්‍ය සම්ප්‍රදායක් ගොඩ නැගීමෙහි ලා කටයුතු කළ අයෙකි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බිහිවූ නාට්‍ය අතර සිංහබාහු නාටකය ඉහළ අගයක් ගන්නා නාට්‍යයකි. විශ්ව විද්‍යාල නාට්‍යයක් ලෙස එළි දැක්වූ මෙය නාට්‍ය කලාවේ සංවිධානයක් සහිතවත් කළ නාට්‍යයකි. සරවිචන්ද්‍රයන්ගේ අනෙකුත් නාට්‍යයන්ගේ මෙන්ම සිංහබාහු නාටකයේද හාභාව හැසිරවීමේ විශේෂත්වයක් දක්නට ලැබේ. එම විශේෂත්වයම නාට්‍යයේ සාර්වකල්‍යාණයට ඉවහල් වී ඇතැයි පැවසිය හැකිය.

“ මෑණිය හුඹ දෙනෙගේ මේ - කුමරියක් මහා
පසිඳු මහඟු වංග දේසේ - නරවර හට දා”

නාට්‍යයක අභිවාර්ගය අංගයක් වන හැටුම ඉතා ප්‍රබලව නිසැපණය වන ලෙස වියත් බස් වහරින් ඒ ඒ අවස්ථා ප්‍රේක්ෂකයා හමුවට ගෙන ඒමට නාට්‍යකරුවා උත්සාහ ගෙන තිබේ. සංගීතය, කාව්‍යය, නාට්‍යය යන තෙආකාර වූ සාහිත්‍යාංගයන් එක්තැන් කර අසුරුව තිරමාණයක් කළුවලි දැක්වීමට සරවිචන්ද්‍රයන් මාදු මොළොක් ගුණපිරි භාවාත්මක බස් වහරක් පෙළ රචනයට යොදාගෙන ඇත. සිංහබාහු නාටකයේ ලෙහ අතහැර යාම කොටසෙහි නාවෙන්විත අවස්ථා නිරූපණයේ දී සහාද නෙත සිත පැහැර ගන්නා ආකාරයට බස යොදා ගැනීම ප්‍රශස්ථය. පෙළ රචකයා යෙදූ බස් වහර හා යොදාගත් හාද රටා නාටකයේ සාර්වකල්‍යාණයට එකසේ දායක වී ඇත.

“ කිමිද මෑණියකි ඔබ මේ පවසන වදනා
ඇස්කන් ඇදැනිය නොහේය ඇසෙක මේ අරුමා”

කතුවරයා සිය පරිකල්පනය මෙහෙයවා සුප්පා දේවියගේ මුවට නංවන මෙම භාෂණය දරුවන් තුළ විවිධ හැඟීම් ඉස්මතු කරවයි. දරුවන්ගේ නැණ පතන් දල්වාලයි. “රාජ කුමරියෝ පළඳිති රන් මිණි බරණා” මේ ආකාරයට මෑණියන්ගේ අභිත පුවත් දැන විස්මයට පත්වූ දෙදරුවන් කුහුලින් පැන රැසක් විමසයි. නාට්‍යකරුවා කාවෙන්විත හා නාවෙන්විත ආකාරයෙන් නාට්‍ය පෙළ මගින් මේ සිද්ධිය සහාදයා වෙත සම්ප්‍රේෂණය කරයි. සංවාදාත්මක හාභා රටාවකින් ප්‍රාණවත් කෙරෙන පෙළ සංගීතවත් වූ විට දැනෙන රස භාවයන් අසුරුය.

“කුමුල ගහින්දා
බාහු බෙලෙන්දා
දෙමි සේ තිදසින්දා
කුරුූ ගිපින්දා
කුඩු තල සින්දා
දෙමි සේ කෙසරින්දා”

ශබ්ද රසය වැහිමට උචිත අසුරින් අක්ෂර සුසංයෝජනය කරන පෙළ රචකයා සිංහබාහුගේ මුවට නංවන භාෂණ පෙළ පුරාවට ම රසෝද්විපනය කරයි. සිංහසිවලියගේ මුවින් ගිලිනෙක සිසුමැලි වදන් මාලාවත්, සුප්පා දේවිය වෙතින් කියැවෙන පරිණත වදන් පෙළත්, සිංහබාහුගේ මුවහට එන උදාර වදන් මාලාවත් ලෙස එකිනෙකට වෙනස් වර්තනයට අනුරූප වන ආකාරයට ගොඩ නංවන පෙළ රචකයා එක් එක් වර්තනයට කාඩාරණයක් ඉෂ්ඨ කරන අතරම පෙළෙහි වටිනාකමද වැඩි දියුණු කරයි. සම්ප්‍රදායික උපමා රාශියක පිහිටි ලබන රචකයා ශබ්ද රසය ගොඩනැංවීමට මෙන්ම අර්ථ රසය වැඩිකර ගැනීමට ද මෙය ඉවහල් කර ග

මේ ආකාරයට සිංහඩාහු නාටකයේ නිර්දේශිත කොටස පමණක් අධ්‍යනයෙන් පමණක් වුවද සර්වචන්ද්‍රයන්ගේ හානි හෙළිවූයේ සුවිශේෂී ලක්ෂණ හඳුනා ගැනීමටත් ඔහු යොදාගත් කාව්‍යාත්මක චරිතයන් වැනි මාලාව වර්ත සංවර්ධනය හා පෙළ නාට්‍යානුසාරයෙන් ගොඩනැගීම කෙරෙහි කෙතරම් දායක වූවා දැයි හඳුනා ගත හැකිය. සර්වචන්ද්‍රයන් යොදා ගත් නන්විධ හානි ප්‍රයෝග හිසා සිංහඩාහු නාට්‍යය ඉතිහාසයේ නොමැකෙන කාන්තාවක් ලෙස අදටත් වැජඹෙන බව පැවසිය හැකිය.

සිංහඩාහු

මෙම ලිපියේ

අයිතිය මුල්

කතෘ සතුය...

